

щанія — та оставать само усьщанія безъ да ставжть мысли, както напр. у безсѣзнателны-ты животны.

§. 14.

Усьщанія-та, кога влизать въ сѣзнаніе, катод поставять прѣдъ душь-тѣ прѣдмѣты-ты, кои-то ся усьщать по тѣхъ. Оттука пріимѣть начало така нарѣчены-ты *прѣдставленія*.

Изясненіе: Прѣдмѣти-ти, кои-то ся являвать въ сѣзнаніето ни, не сѣ нито вещи, что дѣйствовать на чувства-та ни: зачто-то вещи-ты можть да достигнжть само до орждія-та на чувства-та ни; нито ся впечатлѣнія, что излизать отъ тѣхъ въ чувства-та: зачто-то впечатлѣнія-та не ся простирать отонждъ орждія-та на чувства-та; нито сѣ пакъ усьщанія отъ докараны впечатлѣнія: зачто-то усьщанія-та не сѣ мысли (гляд. §. 12.) а за сѣзнаніе е потрѣбна мысль (гляд. §. 13.) Тія прѣдмѣти, что пріимаме въ сѣзнаніе, не сѣ друго нѣчто, а образи, сѣставени въ мысленіе-то ни отъ оныя вещи, кои-то сѣ възбудили въ душь-тѣ ни извѣстны усьщанія, сир. тін сѣ самы-ты наши мысли (гляд. §. 5. изясн.). Сѣзнаніе тыя мысленны образи, или сѣзнаніе мысли-ты, въ кои-то душа-та види прѣдмѣты-ты, что усьща, нарича ся *прѣдставленіе*. оттова въ душь-тѣ може да бжде прѣдставленіе, и кога-то прѣдставляемый прѣдмѣтъ недѣйствува на чувства-та, а спорядъ това недокарва ни впечатлѣнія ни усьщанія за прѣдставленія извѣстенъ прѣдмѣтъ, доста само да има въ сѣзнаніе-то ни образъ отъ тоя прѣдмѣтъ.

§. 15.

Усьщанія-та ся *давать* на душь-тѣ. Прѣдставленія-та ся *правяшь* отъ истѣ-тѣ душь, ако и отъ *дадены усьщанія*.

Изясненіе: Да усьщаме е да пріимаме впечат-